

Resolusjon

LVKs regionmøte på Hamar 4. – 5. mars 2010 for LVKs 30 medlemskommuner i Østfold, Hedmark og Oppland og med 47 kommunerepresentanter til stede, vedtok følgende enstemmige resolusjon:

EIENDOMSSKATT ETTER OMSETNINGSVERDI ER VIKTIG FOR FORNYBARPOLITIKKEN

47 representanter for 30 medlemskommuner i LVK fra Hedmark, Oppland og Østfold ber Regjeringen endre reglene for eiendomsskatt på vannkraftanlegg slik at denne eiendomsskatten gjenspeiler anleggenes omsetningsverdi, på samme måte som eiendomsskatt på andre anlegg.

Store vassdragsressurser i våre kommuner er historisk tatt i bruk til glede for hele landet. Det har vært en samfunnskontrakt mellom storsamfunnet og kommuner som har avstått sine naturressurser, om at disse kommuner skal beholde en rettmessig del av den verdiskapingen vassdragene gir opphav til. Slik er det ikke i dag. Mens verdien av vannkraften øker sterkt, og eiere av kraftproduksjonsanlegg og staten som skattekreditor mottar stadig større inntekter, taper de ordninger som skal tilgodese kraftkommunene seg i verdi hvert år: naturressursskatten har stått stille fra 1997 med 1,1 øre/kWh, og har i dag en redusert realverdi med ca 400 mill kroner pr år. Eiendomsskatten har siden 2003 hatt en maksimumsverdi på kr 2,35/kWh som takstgrunnlag, og så godt som samtlige kraftproduksjons-anlegg har passert denne verdien. Eiendomsskatten er dermed blitt en fast avgift med stadig synkende realverdi.

Ordningen med minimums- og maksimumsverdi ved eiendomsskattetaksering av vannkraftanlegg ble innført som en særordning fordi kraftprisene rundt årtusenskiftet var vesentlig lavere enn både historiske kraftpriser og dagens markedspriser på kraft. Begrunnelsen har løpt fra denne særordningen for flere år tilbake, og det er i dag ingen saklig grunn til å takserer vannkraftanlegg etter andre prinsipper enn for tilsvarende eiendomsskatteobjekter, dvs. etter omsetningsverdi. Dagens ordning forrykker den balansen som historisk har vært mellom kraftutbygger og vertskommune. Maksimumsverdien gir kraftforetakene i dag en tilfeldig og utilsiktet fordel.

Det er fra flere kraftforetak varslet og søkt om ytterligere vannkraftutbygging i denne regionen, og mange kommuner blir bedt om samtykke til å avstå ytterligere deler av sine verdifulle naturressurser. Det er bare en eiendomsskatt basert på omsetningsverdi som kan sikre disse kommunene en rettmessig del av verdiskapingen i fremtiden. En videreføring av maksimumsverdien vil sette realiseringen av disse prosjektene i fare, og vil gjøre det vanskeligere for Norge å etterkomme EUs fornybardirektiv og vår egen klimapolitikk.

Det er bred politisk enighet om at kommunene må utnytte sine egne inntektsgrunnlag. Vassdragsressursene er et viktig inntektsgrunnlag for de undertegnende kommuner, og er lokale verdier som også våre fremtidige generasjoner skal nyte godt av. En videreføring av maksimumsverdien vil frata våre barn og barnebarn deler av de utbygde vassdragenes verdi i fremtiden. Vi finner det sterkt urimelig.

Hver kommunal krone går til kommunal velferd til beste for innbyggerne. Kommunene er pålagt viktige oppgaver i Regjeringens energi- og klimaplan, og eiendomsskatteinntekter basert på anleggenes omsetningsverdi vil sette kommunene i bedre stand til ytterligere velferdsutvikling og til å etterkomme vår del av klimapolitikken.

Vi ber Regjeringen snarest fjerne særordningen med minimums- og maksimumsverdi for eiendomsskatt på kraftanlegg.